

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 175. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234915600/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Du faar Skindkant om Kaaben . . . Jeg mulede, der var jo altid en eller anden Stump af Kanten, der hang løst og dinglede; jeg véd ikke, hvordan det var, men jeg og Regine, vi blev nu en Gang forpjuskede.

— Ja, saa kan Du gaa.

Jeg løb med Tasken bus paa Dørkarmen.

— Om det Barn nogensinde lærer at gaa paa sine Ben — jeg vidste jo, det vilde komme fra Forhøjningen —: Og kun ét Haandtag i Tasken . . . ja, saa kan Du gaa . . .

Jeg var paa Vejen.

— Men om Karen først — kom det stadig fra Forhøjningen — vilde være saa venlig at sætte en Børste i dit Haar. Det er jo en Skændsel at se paa.

Haaret var det værste. Det endte altid med, at Karen maatte frem foran selve Mama med Børsterne. Hun børstede og børstede:

— Nej — og Mama sukkede — der er ikke Skik at faa paa det Haar. Nej, lille Ida Brandt, hun kan holde sit.

Jeg snerpede Munden sammen, saa stiv som en Pind, og Karen børstede: Du var jo altid Dyds mønstret . . .

Og kan Du saa huske, da Mama var paa Visit hos din Moder med mig — de havde vist egentlig ikke omgaaedes før — og de sad i Dagligstuen og talte, og vi sad i dine to Smaastole inde i Sovekamret mellem din Moders Seng og Vinduet og saå paa hinanden og bed Fingre — — da jeg paa én Gang tog Dig i begge Haarhalerne og dunkede Dig ind mod Sengekanten, blev ved at dunke Dig, uden at sige et Ord.

Og Du værgede Dig slet ikke og gav ikke et Kny fra Dig, men begyndte bare at græde sagte, ganske sagte. Véd Du hvad, min Pige: Jeg tror, jeg fra det Øjeblik holdt af Dig, fordi Du havde grædt saa sagte . . .

Hvor jeg husker Onsdagene, naar jeg var hos Jer og kom Klokkeren fem for at hente Dig med ud. Naar jeg var kommen ind, kaldte din Moder, fra sin Vindusplads, ind i Sovekamret, hvor Du sad over Lektierne — Du